

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Kościół Boży w Biblii przyrównany jest do budynku. Trwałość budowli zależy od podłoża, na którym została zbudowana. Biblia przedstawia dwa różne typy takiego podłoża. Piasek, jako podłoże skrajnie niestabilne i lita skała, opoka, podłoże najbardziej wartościowe, jakie może być. Ta myśl zawarta jest w nauczaniu Pana Jezusa: *Każdego więc, **kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztropnym, który dom swój zbudował na skale***

*Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. Każdego zaś, **kto tych słów moich słucha***

*, **a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku***

. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki

(Mt 7:24-27 BT). Już te słowa wskazują, że skałą, opoką na której chrześcijanie powinni budować swoją wiarę, są słowa, czyli nauka Jezusa Chrystusa, zapisana w Biblii, która jest Słowem Bożym. To Bóg Jahwe i Jego przesłanie jest skałą i opoką, na której należy budować. Każda inna nauka, na przykład ojców Kościoła lub innych autorytetów, może być budowlą postawioną na piasku.

Opoka Kościoła Bożego w czasach Starego Testamentu.

Kto lub co było opoką w czasach Starego Testamentu? Opoką, skałą na której był zbudowany Kościół Boży w czasach Starego Testamentu, był zawsze Bóg, który przedstawił się Mojżeszowi pod imieniem Jahwe. Istnieje wiele tekstów biblijnych, które to potwierdzają: *On **je dynie***

skałą i zbawieniem moim, twierdzą moją, więc się nie zachwieję
(Ps 62:3 BT), podobnie:

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

Ps 71:1-3

W Tobie, Panie, moja ucieczka... Bądź mi skałą schronienia i zamkiem warownym, aby mnie ocalić,

boś Ty opoką moją

i twierdzą

.(BT) Bóg Jahwe był skałą i opoką dla Izraela, było to nawet jedno z Jego imion:

Bóg Jakuba przemówił, mówił do mnie On - Skała Izraela

...(2 Sm 23:3 BT). Innym imieniem Boga używanym jeszcze w czasach przed Mojżeszem, było: Opoka Izraela (Rdz 49:24 BT). Dla Izraela Bóg był opoką, na której mogli polegać: Wj 19:5...

jeśli pilnie słuchać będziecie głosu mego

i strzec mojego przymierza, będziecie szczególną moją własnością pośród wszystkich narodów, gdyż do Mnie należy cała ziemia

.(BT) Podobnie jak w poprzednim przykładzie, trzeba było słuchać głosu Bożego, który był przekazywany przez proroków, a zapisany został w Starym Testamencie. Z tym słuchaniem Izraelici mieli problemy, odwracali się do bogów pogańskich, a nowym podłożem, na którym zaczęli budować swoją przyszłość, okazał się niestabilny piasek. To doprowadzało do narodowej tragedii: podziału państwa, unicestwienie Królestwa Północnego przez Asyryjczyków, niewola babilońska.

Opoka Kościoła Bożego w czasach Nowego Testamentu.

W zasadzie nic się nie zmieniło. To, co było w czasach Starego Testamentu, trwało nadal. Bóg, który się nie zmienia (Ml 3:6), jest dalej opoką i skałą. Ale jednak pojawia się jedna istotna zmiana. Przychodzi Syn Boży, Jezus Chrystus, który reprezentuje tu, na ziemi, swojego Ojca, samego Boga:... *Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie.*

dzieł

Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych

(Jn 14:10 BT). Bóg działa przez swojego Syna.

Jezus Chrystus staje się widzialnym obrazem niewidzialnego Boga (Kol 1:15). W nim zamieszkała cała pełnia boskości (Kol 1:19 BW). Tym sposobem stał się On Skałą i Opoką, na której został posadowiony Kościół Nowego Przymierza. Mało tego. Okazało się, że w czasach starotestamentowych to Jezus Chrystus też był tą Skałą, która prowadziła Izraela do Ziemi Obiecanej:

Mojżesza, w obłoku i w morzu; wszyscy też spożywali ten sam pokarm duchowy i pili ten sam duchowy napój. Pili zaś z towarzyszącej im duchowej skały,□

a ta skała - to był Chrystus

(1 Kor 10:2-4 BT). Tak samo jak w Starym Przymierzu, Opoką i Skałą był Bóg Jahwe, który przekazał wszelkie pełnomocnictwa swojemu Synowi. Tą drogą Jezus Chrystus stał się Skałą i Opoką dla ludu Bożego Nowego Przymierza.

Opoka w nauczaniu Kościoła Powszechnego.

W 366 roku, po krwawym przewrocie, biskupem Rzymu został Damazy (Kościół w Świecie Późnego Antyku, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997 str. 27-28), przedstawiciel elit Rzymu, później uznany za świętego. Część historyków uważa go za pierwszego papieża. To właśnie on stworzył podwaliny pod państwo kościelne. Między innymi zaczął nauczać tego, co później nazwano sukcesją apostołską i prymatem Piotrowym. Tak to opisuje profesor historii: *Jednak to właśnie on przyczynił się w stopniu decydującym do sformułowania w nowy sposób papieskiego prymatu i jego*

teologicznego uzasadnienia

...w Ewangelii Mateusza (16, 13-19....)

Nowość doktryny Damazego

polegała na jasnym sformułowaniu tezy, wedle której

tylko biskup Rzymu jest uprzywilejowanym dziedzicem Piotra

... Damazy nadawał spójną postać poglądom o wyjątkowości Rzymu... Biskup Rzymu otrzymał swój prymat wprost od Chrystusa... Doktryna Piotrowa w postaci sformułowanej przez Damazego napotkała poważne

opory na Wschodzie

, nawet jednak na Zachodzie nie przyjęto jej bez protestów. Wiemy o nich niewiele, gdyż

nasza dokumentacja dziejów Kościoła łacińskiego przeszła przez rzymską cenzurę

. (Kościół w Świecie Późnego Antyku, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997 str. 57-67).

W nauczaniu Damazego, apostoł Piotr stał się opoką, skałą, na której stanął Kościół Powszechny. Czy jest to możliwe, że w Biblii raz opoką jest Bóg reprezentowany przez Chrystusa, a raz Piotr. Słowo Boże niezwykle dosadnie ostrzega przed budowaniem na człowieku: Jr 17:5 *To mówi Pan: Przeklęty mąż, który pokłada nadzieję w człowieku i który w ciele upatruje swą siłę, a od Pana odwraca swe serce* .(BT) Tymczasem praktyka pokazuje, że nauki ludzkie, nauki ojców Kościoła, wyparty nauki biblijne.

Należy wyjaśnić i przeanalizować tekst biblijny, który stał się podstawą tej nauki, to jest Mt 16:18: *A Ja ci powiadam, że ty jesteś Piotr, i na tej opoce zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne nie przemogą go* (BW).

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

Na początek można zauważyć, że katolickie tłumaczenia tego tekstu, różnią się od pozostałych. Słowami, na które trzeba zwrócić uwagę są: „ty jesteś Piotr”. Tak, lub bardzo podobnie, są tłumaczone wszystkie polskie wydania Biblii z wyjątkiem katolickiej Biblii Jakuba Wujka, która podaje ten tekst tak: „iżes ty jest opoka”, czyli „ty jesteś opoką”. Zauważyć należy, że we wszystkich tłumaczeniach brak jest słowa „opoka”, w miejscu, w którym występuje imię Piotr. Napisanie „opoka” z małej litery w BJW, świadczy, że to nie jest imię, tylko bezpośrednie wskazanie na Piotra, że jest tą opoką. Trochę inaczej tłumaczy to Biblia Tysiąclecia. Po imieniu Piotr, w nawiasie podaje „czyli Skała”, a Biblia Warszawsko-Praska też w nawiasie (skała). Wyraźnie widać tu wpływ nauki Damazego. Natomiast w dosłownym tłumaczeniu, zamiast imienia Piotr, pojawia się imię Kamień, a nie Opoka, czy Skała. I w tym miejscu dochodzimy do sedna sprawy. Greckie słowo „Petros”, które występuje w tym miejscu, tłumaczy się na język polski jako „Kamień”, a nie „Opoka”. „Petros” i „petra”, są to dwa różne słowa. Podobnie jak w języku polskim, słowo „Petra”, czyli „opoka” jest rodzaju żeńskiego, a słowo „petros”, czyli „kamień”, jest rodzaju męskiego. To wyjaśnia zagadnienie. Pojedynczy kamień, „petros”, który stał się imieniem Piotr, mimo, że jest wykonany z tego samego materiału co opoka, nie może być dobrym podłożem dla budowli. **Stawianie budynku na kamieniu (petros), podobne jest do budowania na piasku!**

Słowo Boże niezwykle dosadnie określa takie praktyki, mówiąc, że przeklęty jest ten, kto będzie budował na człowieku (Jr 17: 5). Wszystko wskazuje na to, że **ma**

my tu do czynienia ze zniekształceniem tłumaczenia Biblii

. W oparciu o taką interpretację tego wersetu, Kościół Katolicki, przyjął naukę o prymacie piotrowym i sukcesji apostoelskiej. Jedno jest pewne. W tekście oryginalnym (Mat 16 :18) Piotr nie jest opoką, czyli podłożem, na którym zbudowany jest Kościół Boży!

Jaką rolę spełnia kamień w budowlu?

Szymon został nazwany Kamieniem, czyli Piotrem. Co to znaczy być kamieniem w biblijnym symbolu Kościoła, jako budynku? Przede wszystkim musimy sobie powiedzieć, co to jest świątynia w Nowym Przymierzu: 2 Kor 6:16... **my jesteśmy świątynią Boga żywego - według tego, co mówi Bóg: Zamieszkać z nimi i będę chodził wśród nich, i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem**

.(BT) Nie ma już budynku, świątyni Boga Jahwe, tak jak to było w Starym Przymierzu: Dz 17:24

Bóg, który stworzył świat i wszystko na nim, On, który jest Panem nieba i ziemi, nie mieszka w świątyniach zbudowanych ręką ludzką

(BT). To wierni tworzą świątynię Nowego Przymierza. Można sobie zadać pytanie: po co buduje się w Polsce tyle świątyń, skoro Słowo Boże mówi, że Boga tam nie ma? Ale to jest inny temat.

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

W tamtych czasach **kamień, czyli petros, był najlepszym materiałem budowlanym, z którego robiło się ściany budowli** .

Świątynia Nowego Przymierza.

Opoką na której buduje się świątynię Nowego Przymierza, jest Bóg Jahwe. Świątynia ta zbudowana jest Ef 2:20-22... *na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i*

budowaniu

przez Ducha

wy także wznosicie się we wspólnym

, by stanowić mieszkanie Boga

.(BT) Najważniejszym

kamieniem w tej Świątyni, jest Jezus Chrystus, kamień węgielny, na którym spoczywa cała budowla. Chcę zwrócić uwagę na ścisły związek tej Świątyni, ze Starym Testamentem. Fundament tworzą prorocy Starego Przymierza i apostołowie, którzy po otrzymaniu Ducha Świętego, zaczęli tworzyć ten Kościół.

W ten sposób zrealizowało się proroctwo Jezusa: Jn 2:19 *Jezus dał im taką odpowiedź:*

Zburzcie tę świątynię, a

dniach wzniosę ją na nowo

Ja w trzech

.(BT) Żydzi skazując Jezusa na śmierć, unieważnili starą Świątynię, która była w Jerozolimie.

„Chwała Pana” opuściła Miejsce Najświętsze, w którym przebywał Bóg (Wj 40:34-35). Świątynia przestała być świątynią, stała się niepotrzebna. Znakiem tego było rozdarcie się zasłony, oddzielającej Miejsce Najświętsze, gdzie przebywał Bóg, od ludzi: Mt 27:50-51

A Jezus raz jeszcze zawołał donośnym głosem i wyzionął ducha. A oto

zasłona przybytku rozdarła się

na dwoje z góry na dół

...(BT)

Stara Świątynia służyła głównie do składania ofiar, które symbolizowały Chrystusa. Ofiara Jezusa była doskonała: Hbr 10:12-14... **złożywszy raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy, zasiadł po prawicy Boga...** *Jedną bowiem ofiarą udoskonalił na wieki tych, którzy są uświęceni*
.(BT) Zasłona w Świątyni symbolizowała ciało Chrystusa i grzech ludzi, który oddzielał ich od

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

Boga. Jezus wzięwszy grzechy całego świata na siebie:

1 Ptr 2:24

On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli dla sprawiedliwości - Krwią Jego zostaliście uzdrowieni

.(BT), dopuszczając do zniszczenia swojego ciała, zniszczył zasłonę, oddzielającą ludzi od Boga. Tą zasłoną był grzech. W Świątyni były jeszcze inne zasłony i mury. Było Miejsce Święte tylko dla kapłanów, dziedzińce tylko dla mężczyzn, inny dla kobiet i jeszcze inny dla pogan.

Chrystus przez swoją śmierć zlikwidował zasłony i mury dzielące tych ludzi, które symbolizowały również grzech: Ga 3:28

Nie ma już Żyda ani poganina... nie ma już mężczyzn ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie

.(BT) Żydzi naprawili zasłonę, ale te zasłony i mury Świątyni straciły swój sens. Boga w tej Świątyni już nie było. Niedługo potem, w roku 70, została zburzona przez Rzymian i nie odbudowano jej do dnia dzisiejszego.

Zaraz po swoim zmartwychwstaniu, po trzech dniach od swojej śmierci, Jezus przyszedł do swoich uczniów i przekazał im Ducha Świętego: Jn 20:21-22 *A Jezus znowu rzekł do nich:*

Pokój wam!

Jak Ojciec Mnie

posłał, tak i Ja was posyłam.

Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im:

Weźmijcie Ducha Świętego

!(BT) Uczniowie stali się apostołami, Duch Boży zamieszkał w ich sercach, stali się zaczątkiem Świątyni Nowego Przymierza. Wypełniło się proroctwo Jezusa o odbudowaniu Świątyni po trzech dniach. W dniu Pięćdziesiątnicy, Duch Święty został zesłany na resztę wiernych. Kościół się rozrastał.

To my, wierni tworzymy ten Kościół i też, tak jak Piotr, jesteśmy kamieniami w tej Świątyni:

1 Ptr 2:5

wy również, niby

żywe kamienie

, jesteście budowani jako

duchowa świątynia

, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa

.(BT) My jesteśmy żywymi kamieniami, z których zbudowany jest Kościół. Tworzymy niewidzialny, nowotestamentowy,

duchowy Kościół Nowego Przymierza

. Należy zwrócić uwagę, że jesteśmy również kapłanami, ale mamy składać ofiary duchowe, a nie materialne, tak, jak to było w Starym Przymierzu, „przyjemne dla Boga, przez Jezusa Chrystusa”. Tymi ofiarami są dobre uczynki (Ef 2: 10).

W Liście do Galacjan, Paweł nazywa Piotra filarem, tak samo jak Jana i Jakuba: Ga 2:9... *Jakub, Kefas i Jan, uważani za filary*

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

...(BT) Piotr jest jednym z filarów Kościoła, ale nie Opoką, a filary wykonuje się również z kamienia.

Wniosek: **każdy z nas wiernych, też jest, tak jak Piotr, „kamieniem”**, z którego zbudowana jest Świątynia. Żywym kamieniem. Piotr na pewno jest, bardziej odpowiedzialnym od nas, kamieniem w tej budowlu. Absurdem jest twierdzenie, że to Piotr jest Opoką, na której zbudowano Kościół Nowego Przymierza. Aby uwiarygodnić tą naukę, zniekształca się tłumaczenie Słowa Bożego. Opoką jest tylko Bóg Jahwe: Ps 62:7

On jedynie skałą

...(BT) Również Chrystus nazywany jest Skałą, a to dlatego, że reprezentował tu, na ziemi, Ojca Niebieskiego:

Jn 14:10...

Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie. Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł

.(BT) Dlatego Paweł pisząc o Żydach na pustyni, mówi: 1 Kor 10:4...

Pili zaś z towarzyszącej im duchowej skały, a ta skała - to był Chrystus

.(BT)

Apostoł Piotr nie może być opoką Kościoła Bożego.

Naucza się, że Kościół Powszechny został zbudowany na opoce, a tą opoką jest człowiek, apostoł Piotr. Nie byłoby to takie złe, bo Piotr prowadzony Duchem Świętym (Dz 4;8), głosił nauki chrześcijańskie (chrystusowe), które później zostały zapisane w Biblii. Ale gdy zapytamy: dlaczego Piotr jest ważniejszy od Chrystusa, dlaczego „kamień” ważniejszy jest od „kamienia węgielnego”, którym jest Chrystus (Ef 2: 20), to mielibyśmy poważny kłopot, co powiedzieć! Niewątpliwie Piotr miał duże sukcesy jeśli chodzi o głoszenie Ewangelii i nawracanie ludzi (Dz 2:41). Ale takich ludzi było znacznie więcej, a przy zasługach Jezusa, jako budowniczego Kościoła, zasługi Piotra są niewielkie. Piotr większości ludziom kojarzy się z zaparciem się Chrystusa trzy razy. Jednak i w późniejszym okresie zdarzały mu się potknięcia. Apostoł Paweł zwrócił na to uwagę: Ga 2:11 *Gdy następnie Kefas przybył do Antiochii, otwarcie mu się sprzeciwiłem, bo na to zasłużył* .(BT) W czasie tak zwanego Soboru Apostolskiego (Dz 15), aby rozwiązać spór, musieli się zebrać apostołowie i starsi Kościoła: Dz 15:6 *Zebrali się więc*

Apostołowie i starsi, aby rozpatrzyć tę sprawę

.(BT) Gdyby Piotr był przywódcą Kościoła, byłoby to niepotrzebne i sam zdecydowałby o tym.

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

Najważniejszą sprawą w Kościele jest prawo i w tej dziedzinie nie znajdujemy żadnego działania ze strony Piotra. Jego obecność w Rzymie jest niezwykle wątpliwa. Trudno sobie wyobrazić to, że apostoł Paweł, który napisał tyle listów z Rzymu, w których wymienia osoby z nim przebywające, ani razu nie wspomniał o Piotrze. A przecież oficjalnie naucza się, że Piotr był biskupem Rzymu przed Pawłem. Próbuje się to tłumaczyć konfliktem między nimi. Tymczasem z tekstów Biblii widać, że Paweł darzył Piotra wielkim szacunkiem i nazywał Go „filarem”, podobnie jak Jana i Jakuba (Ga 2:9). Również Apostoł Piotr pisze o Pawle z wielkim uznaniem: *2 Ptr 3:15 a cierpliwość Pana naszego uważajcie za zbawienną, jak to również umiłowany nasz brat Paweł według danej mu mądrości napisał do was* (BT). Nie było żadnego sporu między nimi! Wniosek końcowy tych rozważań może być tylko jeden: **Apostoł Piotr nie może być „opoką”, na której zbudowany jest Kościół Boży Nowego Przymierza.**

Czy Konstantyn Wielki może być opoką Kościoła Powszechnego?

Jednak jest ktoś, kto może być taką opoką w Kościele Powszechnym. Człowiek ten, nieświadomie odegrał kluczową rolę w kształtowaniu się doktryny i prawa w Kościele. Stawiam tezę, którą będę chciał udowodnić poniżej, że opoką Kościoła Powszechnego może być pogański cesarz, Konstantyn Wielki.

1. Ustanowienie nowej struktury organizacyjnej Kościoła.

Cesarz posiadał staro-pogański tytuł najwyższego kapłana, Pontifex Maximus, dzięki któremu **docydował o kształcie kultów i świąt** pogańskich w całym Cesarstwie. W związku z tym, Konstantyn czuł się również upoważniony do ingerencji w wewnętrzne sprawy chrześcijan, do zwołania soboru w Nicei w 325 roku, a biskup Aleksandrii zgodził się na to, bo miał w tym własny interes.

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

Konstantyn ściśle współpracował z elitami Cesarstwa, które dążyły do objęcia władzy w Kościele. Przykładem takim jest biskup Aleksandrii, Aleksander Aleksandryjski, który później został ogłoszony świętym. Trzeba zaznaczyć, że Aleksandria była w Starożytności centrum kultury, nauki, handlu, medycyny, religii itd. Aleksander wdał się w spór z innym biskupem Aleksandrii Ariuszem. Kościół ukrywa fakt, że Ariusz był biskupem.

Problem rozwiązał Konstantyn. Tym sposobem, pogański cesarz, zdecydował o niezmiernie ważnych sprawach dla Kościoła. **Ustanowił nowe prawo, które określało organizację władzy całego Kościoła**. Wzorował się przy tym, na swoim systemie zarządzania całym Cesarstwem. W Kanonie 6 uchwał Soboru Nicejskiego, została ustalona, tak zwana, precedencja, to jest kolejność ważności biskupstw.

Najważniejszą osobą w całym Kościele, został właśnie biskup Aleksandrii.

Drugą osobą był biskup Rzymu, trzecią biskup Antiochii. Tym sposobem został usunięty z Kościoła Bóg Jahwe, „opoka” Kościoła i Jezus Chrystus, „kamień węgielny” Kościoła, pełniący obowiązki „opoki”. Przy okazji Sobór ustanowił prawo, w Kanonie VIII, że w jednym mieście, może być tylko jeden biskup. Konsekwencją tego kanonu było zesłanie biskupa Ariusza na wygnanie.

Nietrudno się domyśleć, że Kościół odrzucił nową strukturę władzy. Nadal obowiązywała nauka biblijna, że **wszyscy biskupi są równi względem siebie**: Dz 20:28 *Uważajcie na samych siebie i na całe stado, nad którym*

Duch Święty ustanowił was biskupami, abyście kierowali Kościołem Boga

, który On nabył własną krwią

(BT), a podlegali wyłącznie Bogu, czyli Chrystusowi, który Go reprezentował: Tt 1:7

Biskup bowiem winien być, jako władca Boży, człowiekiem nienagannym, niezrozumiałym, nieskłonny do gniewu, nieskorym do pijaństwa i awantur, nie chcącym brudnego zysku

(BT). Władca Boży podlegał wyłącznie swemu panu, czyli Bogu i Chrystusowi, i nikt inny nie miał prawa mu rozkazywać.

Sobór Nicejski podzielił biskupów na lepszych i gorszych

. Uchwały Soboru podpisał Konstantyn, dlatego stały się obowiązującym prawem w Cesarstwie. Jednak niedługo potem, sam Konstantyn odrzucił uchwały Soboru Nicejskiego, a na łożu śmierci, ochrzcił się jako zwolennik wygnanego Ariusza. A przecież potępienie arianizmu było główną ustawą Soboru Nicejskiego. Inne sprawy, biskup Aleksandrii załatwił przy okazji.

Była jedna osoba, która uważała, że uchwały nicejskie dalej obowiązują. Był to nowy biskup Aleksandrii, Atanazy, który twierdził, że ma najwyższą władzę w Kościele. Skończyło to się tym, że Konstantyn zesłał go na wygnanie, świętego Atanazego Wielkiego, właśnie za to, że uważał się za najważniejszą osobę w Kościele i nadużywał swojej władzy. Późniejsi cesarze zrobili

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

---

podobnie. W sumie był wygnany pięć razy, przez różnych cesarzy. Atanazego potępiły również lokalne synody biskupie, które on lekceważył.

Wszystko zmieniło się dopiero po drugim Soborze w Konstantynopolu w 381 roku, który zmienił nicejską precedencję. Najważniejszą osobą w Kościele został biskup Rzymu, drugą osobą został biskup Konstantynopola, a Aleksandria spadła na trzecią pozycję. Sobór potwierdził ważność uchwał Soboru Nicejskiego, szczególnie w sprawie arianizmu.

Rzym zgodził się z ustawami Soboru. Miał w tym swój własny interes. Sobór ogłosił, że jedyną religią w Cesarstwie jest chrześcijaństwo. Tą drogą **biskup Rzymu stał się drugą władzą w Cesarstwie**, jednak jeszcze z niej nie korzystał.

Biskup Aleksandrii poczuł się oszukany i zaczął udowadniać, że to on jest najważniejszą osobą w Kościele. Aleksandria stała się sceną niszczenia wszystkiego, co mogło mieć jakikolwiek związek z pogaństwem: zniszczono, cieszącą się światową sławą, Bibliotekę Aleksandryjską, grób Aleksandra Wielkiego, zabito Hypatią, mającą wielkie uznanie w świecie nauki, niszczone świątynie pogańskie i posągi itd. Okazało się, że te działania były skuteczne. Cesarze w dalszym ciągu powierzali prowadzenie Soborów, biskupom Aleksandrii. Dopiero Drugi Sobór w Efezie, nazwany „rozbojem”, spowodował odsuniecie biskupów Aleksandrii od władzy w Kościele. Do akcji wkroczył papież Leon Wielki. Stał na czele Kościoła, a biskupstwo aleksandryjskie już nigdy nie odzyskało swojej świetności. Niedługo potem **upadło Cesarstwo Zachodnie, a papież stał się praktycznie, również władcą świeckim**

Jednak Rzym przyjął całe dziedzictwo religii aleksandryjskiej, wraz z uchwałami Soboru Nicejskiego, co obowiązuje do dnia dzisiejszego. Biskupi aleksandryjscy zostali nazwani ojcami Kościoła, co dobrze obrazuje pochodzenie religii katolickiej. Ich nauka była różna od nauki biblijnej. Dlatego warto wiedzieć, że **katolicyzm, to religia ojców Kościoła**, głównie afrykańskich, takich jak: święty Aleksander Aleksandryjski, święty Atanazy Wielki, święty Cyryl itd. W ramach synkretyzmu, często **uzasadniali swoje nauki tekstami Pisma Świętego, podając swoją, niekoniecznie logiczną interpretację**

. Dzięki Konstantynowi Wielkiemu, to oni decydowali o podstawowych doktrynach, to jest ich kościoł. W ten oto sposób, struktura organizacyjna Kościoła, różna od biblijnej, została narzucona przez pogańskiego cesarza, a zatwierdzona przez aleksandryjskich ojców Kościoła, a później przez papieżstwo i obowiązuje do dnia dzisiejszego. Tworzy to jeden z fundamentów Kościoła Powszechnego.

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

Wierni, czyli Kościół, nie mają nic do powiedzenia w sprawach Kościoła

Konstantyn posadził się na miejscu Boga i Chrystusa, ustanowił nowe prawo, które przez ojców Kościoła, zostało nazwane Prawem Bożym. Biskupi przestali być włodarzami Bożymi (Tt 1:7), stali się włodarzami Konstantyna, później cesarzy, a po upadku Cesarstwa, papieży. Wielu teologów niekatolickich uważa, że wypełniło się proroctwo biblijne: 2 Tes 2:3-4 *Niech was w żaden sposób nikt nie zwodzi, bo [dzień ten nie nadejdzie], dopóki nie*

przyjdzie najpierw odstępstwo

i nie

objawi się człowiek grzechu

, syn zatracenia, który się sprzeciwia i

wynosi ponad wszystko

, co nazywa się Bogiem lub tym, co odbiera cześć, tak że zasiądzie w świątyni Boga dowodząc, że sam jest Bogiem

.(BT)

2. Zwolywanie soborów powszechnych.

Gdy wybuchł spór teologiczny w Aleksandrii, cesarz Konstantyn zwołał sobór powszechny, grupę ponad dwustu biskupów, do rozwiązania sporu. Powstał precedens, który stał się prawem Kościoła. Władcy świeccy, cesarze, zwoływali sobory. Uchwały soborów, uznanych za powszechne, stanowią prawo Kościoła Powszechnego do dnia dzisiejszego.

3. Pogański, zaszczytny tytuł Pontifex Maximus.

Konstantyn posiadał pogański tytuł Pontifex Maximus, najwyższego kapłana religii pogańskich. Gdy Damazy dokonał krwawego przewrotu w Rzymie, w 366 roku, aby zostać biskupem,

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

---

znalazł się w trudnej sytuacji. Złamał prawo i naraził się na surowe konsekwencje. Wiele wskazuje na to, choć Kościół tego nie potwierdza, że aby wyjść z kłopotów, skorzystał z pomocy gubernatora Ligurii i Emilii z siedzibą w Mediolanie i korzystając ze swoich wpływów, uczynił go biskupem Mediolanu, choć nie był on nawet chrześcijaninem. W ciągu kilkunastu dni został ochrzczony i mianowany biskupem. Jest to dowodem na to, że w tym czasie nie obowiązywały uchwały Soboru Nicejskiego, bo Kanon II, wyraźnie zabraniał takich czynności. Człowiek ten nazywał się Ambroży i miał kontakty z cesarzem Gracjanem. Jego wstawiennictwo było tak skuteczne, że cesarz odstąpił od wymierzenia kary, ale również przekazał mu swój tytuł najwyższego kapłana Pontifex Maximus. Działo się to w roku 375. Damazy skupił w swoim ręku nie tylko władzę najwyższą w Kościele Powszechnym, ale również decydował o kultach pogańskich. Jednak dopiero Leon Wielki otwarcie korzystał z tego tytułu.

4. Wprowadzenie znaku krzyża Konstantyna, jako podstawowego znaku chrześcijańskiego.

Wiele lat po zwycięskiej bitwie w rejonie mostu Mulwijskiego, zaczęto głosić legendę o wizji Konstantyna przed bitwą. W wizji tej, Bóg nakazał mu walczyć pod znakiem krzyża. W pierwszej wersji był to tak zwany krzyż chiro, duża litera „P”, przekreślona u dołu małą literą „X”, później „okazało się”, że był to jednak krzyż, nazywany dzisiaj łacińskim. Oba te znaki używa się do dnia dzisiejszego, jako symbole chrześcijaństwa. Od tych znaków powstała cała rodzina krzyży, uważanych do dnia dzisiejszego, za chrześcijańskie.

Legenda Konstantyna przedstawiała krzyż jako znak militarny, pod którym odniósł wspaniałe zwycięstwo. Później krzyż pełnił podobne zadania. Pod tym znakiem dokonywano największych zbrodni w historii ludzkości. Polacy nie chcą przyjąć do wiadomości, że w czasie Drugiej Wojny Światowej wojska hitlerowskie walczyły pod znakiem czarnego krzyża, znakiem przejętym od Krzyżaków.

Tymczasem krzyż jest najstarszym znakiem pogańskim, będącym na początku znakiem bóstwa lub gwiazdy, później słońca, miał też inne znaczenia. W IV wieku, gdy wprowadzano zwyczaje pogańskie do chrześcijaństwa, krzyż cieszył się złą opinią i nikt z ojców Kościoła nie chciał wziąć odpowiedzialności za jego wprowadzenie. Po śmierci Konstantyna, można było to jemu przypisać.

Lobby zwolenników znaku krzyża jest dzisiaj tak silne, że nawet biblijna nauka Jezusa, zabraniająca używania jakiegokolwiek znaku widzialnego (Mt 12: 38-40), jest odrzucana, a ustanowienie niewidzialnego, chrześcijańskiego znaku Jonasza, jest całkowicie lekceważone. Mało kto potrafi wyliczyć trzy dni i trzy noce przebywania Jezusa w „łonie ziemi”.

5. Zmiana przykazania - ustanowienie niedzieli jako dnia świętego.

W roku 321 Konstantyn, jako najwyższy kapłan Pontifex Maximus i wyznawca kultu słonecznego, ustanowił pogański dzień słońca, niedzielę, jako dzień święty, w czasie którego nie wolno pracować. Nie było to czymś zupełnie nowym. Elity Cesarstwa w ramach synkretyzmu, przejęły od narodów podbitych, kult słońca, były również zwolennikami gnozy chrześcijańskiej, opartej na filozofii neoplatonizmu, które wiązały prawdziwe, duchowe życie ludzkie z astrologią, czyli tym, co się dzieje na niebie. Tak to opisuje profesor A. Krawczuk: *Edykt Konstantyna z roku 321 postanawia.*

Czcigodny dzień Słońca

... winien być wolny od rozpraw sądowych i od wszelkich zajęć ludności miejskiej; natomiast mieszkańcy wsi mogą w tym dniu swobodnie uprawiać rolę, często bowiem się zdarza, że właśnie wtedy wypada najkorzystniejszy moment orania lub sadzenia winorośli; nie należy więc traktować sposobnej chwili, danej przez niebiańską opatrzność. W reskrypcie zaś z ... tego samego roku cesarz wyjaśnia: Wprawdzie wydaje się rzeczą niestosowną zakłócać czcigodny dzień Słońca sporami i kłótniami w sądach, z drugiej wszakże strony byłoby miłe i przyjemne spełnianie wówczas spraw pożądanых. wolno więc w tym dniu wyzwać niewolników oraz dokonywać emancypacji... Można rzec bez przesady, że edykt Konstantyna obowiązuje w większości krajów świata aż po dzień dzisiejszy; ów bowiem „dies Solis” to oczywiście nasza niedziela... Jednakże ... Konstantyn nie działał całkowicie samowolnie i nie stwarzał swym postanowieniem faktu z gruntu nowego; w zasadzie tylko

sankcjonował stan już istniejący

... w pierwszych wiekach nowej ery tydzień siedmiodniowy był już bardzo znany, nawet w krainach zachodnich. Równocześnie jednak z tym procesem dokonuje się inny: poszczególne dni tygodnia otrzymują nazwy od planet, których znano wówczas pięć, ale do liczby tej dodawano jeszcze Księżyc i Słońce. Pomysł ten zrodził się prawdopodobnie w drugim wieku przed naszą erą w którymś z krajów Bliskiego Wschodu; rozpowszechnił się bardzo szybko dzięki ogromnemu poważaniu, jakim cieszyła się wówczas astrologia... Nazwy te żyją do dziś w językach romańskich pośrednio germańskich... Rzecz godna uwagi: chrześcijanie na Zachodzie stosowali nazwy dni tygodnia, choć brzmiały one ewidentnie pogańsko-astrologicznie.

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

(Aleksander Krawczuk, Konstantyn Wielki, Wiedza Powszechna, Warszawa 1985, str 193-194)

Niedługo potem **zmieniono w Dekalogu treść czwartego przykazania**. Usunięto „święty i błogosławiony sabat” (Wj 20: 8-11 BW!), a na to miejsce wstawiono to, co ustanowił Konstantyn. Obowiązuje to do dnia dzisiejszego:

„... nakazano wszystkim święcenie niedzieli, nie wolno było w tym dniu pracować (poza pilnymi robotami w polu), ani wykonywać czynności urzędniczych (poza wyzwaniem niewolników w kościele).”

(Kościół w Świecie Późnego Antyku E. Wipszycka, str. 141.) Natomiast „święty i błogosławiony dzień sabatu”, co jest wyryte „palcem Bożym” na tablicach Dekalogu (Wj 31: 18), stał się świętem diabłów i czarownic, harujących o północy na Łysej Górze.

6. Walka o władzę.

Konstantyn całe swoje życie walczył o całkowitą władzę, która mu się nie należała. Nie cofał się przed niczym. Potencjalnych przeciwników unicestwiał, bez względu na to, kto to był. Wiele lat po śmierci Konstantyna i biskupa Euzebiusza, ukazała się książka, napisana podobno przez biskupa Euzebiusza: *Euzebiusz jednak we właściwy sobie mistrzowski sposób w ogóle pomija sprawę złamania przez Konstantyna przysięgi oraz wszelkie inne okoliczności i mówi po prostu, że nieprzyjaciel Boga i jego źli doradcy zostali osądzeni i ukarani zgodnie z prawem wojennym...*

Doskonale zdawał sobie sprawę, że Konstantyn jest człowiekiem na wskroś świeckim i cechuje go okrucieństwo i żądza władzy... jest pierwszym nierzetelnym dziejopisem starożytności, Jego taktyka, która wówczas i przez całe średniowiecze cieszyła się ogromnym powodzeniem, polegała na tym, aby pierwszego wielkiego obrońcę Kościoła

za wszelką cenę ukazać jako

ideał swoście pojętego człowieczeństwa

, a przede wszystkim , aby uczynić go idealnym

wzorem dla przyszłych władców

(Czasy Konstantyna Wielkiego, Jacob Burckhardt, tłum. Paweł Hertz, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1992, str. 225)

Konstantyn pokazał innym, że nawet najwyższą władzę, można sobie zdobyć. Podobnie zaczęli działać biskupi: Aleksandrii, a później Rzymu, Konstantynopola, Efezu i inni. Biskupi

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

Aleksandrii: Aleksander Aleksandryjski, Atanazy i Cyryl, tworzyli nowe fundamenty kościoła. Podobnie robili później biskupi Rzymu, na przykład Damazy I i biskup Mediolanu Ambroży. Ze względu na wprowadzanie pozabiblijnych nauk,

zostali trafnie nazwani ojcami Kościoła.

To nie jest Kościół Boga Ojca.

W 381 roku odbył się kolejny sobór, tym razem w Konstantynopolu. Ustalono nową kolejność ważności: Rzym, potem Konstantynopol, dopiero na trzecim miejscu Aleksandria. Biskup Aleksandrii był oburzony. Zaczęły się działania, które miały pokazać, że jednak najważniejsza jest Aleksandria. Biorąc przykład z Rzymu, który stworzył nie biblijną naukę, że apostoł Piotr był tam biskupem, w Aleksandrii ogłoszono związek apostoła Marka z Aleksandrią. Jednocześnie zaczęto niszczyć wszystko, co miało korzenie pogańskie. W tym czasie zniknął grób Aleksandra Wielkiego. Uważa się, że biskup Cyryl jest odpowiedzialny za zamordowanie pogańskiej uczonej Hypatii, ciszącej się dużym autorytetem. Rozpoczął się okres upadku nauki, kultury i instytucji publicznych w Aleksandrii. Działania te odniosły jednak skutek. Prowadzenie najbliższego soboru w Efezie w 430 roku, powierzono biskupowi Aleksandrii Cyrylowi. Sobór zakończył się skandalem, musiał interweniować cesarz. Jednak Cyryl uwięził i wyeliminował z gry o władzę swojego największego przeciwnika, Nestoriusza, biskupa Konstantynopola, który zmarł na wygnaniu. Biskup Cyryl został uznany za świętego, dostał tytuł ojca i doktora Kościoła.

Niedługo potem odbył się następny sobór w Efezie, znowu prowadzony przez biskupa Aleksandrii, Dioskorosa. Doszło do jeszcze większego skandalu. Sytuację wykorzystał biskup Rzymu. Ogłosił drugi sobór efeski za nieważny. Zwołał nowy sobór do Chalcedonu. Skompromitowane biskupstwo aleksandryjskie przestało się liczyć w walce o władzę w Kościele. Od tego momentu prym w Kościele przejął Rzym.

7. Kolor purpury.

Kolor purpury był symbolem władzy cesarskiej Konstantyna i innych cesarzy. Ten znak władzy został przejęty przez kardynałów, z których wybiera się biskupa Rzymu. Nikt nie przejmował się tym, że kolor purpury jest biblijnym symbolem największych grzechów: Iz 1:18 *Chodźcie i spórzcie ze Mną wiedźcie! - mówi Pan. Choćby wasze grzechy były jak szkarłat, jak śnieg wybieleją; choćby*

czerwon

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

---

e jak purpura

, staną się jak wełna

.(BT) W Nowym Przymierzu, symbolem Kościoła odstępczego, stała się „niewiasta odziana w purpurę”:

Ap 17:4

A

Niewiasta była odziana w purpurę

i szkarłat, cała zdobna w złoto, drogi kamień i perły, miała w swej ręce złoty puchar pełen obrzydliwości i brudów swego nierządu

.(BT) Ale był to już czas, w którym hierarchia Kościoła zupełnie nie liczyła się z Kościołem, czyli ze swoimi wiernymi. Tak jest do dnia dzisiejszego.

8. Utworzenie dworu papieskiego.

Podobnie jak rzymscy cesarze, papieństwo utworzyło, pełen przepychu, dwór papieski, wzorowany na tradycjach wschodnich. Aby utrzymać taki dwór potrzebne były pieniądze, dużo pieniędzy.

9. Sprawy propagandowe.

Konstantyn niezwykle starannie kierował sprawami propagandowymi. Był doskonałym dyplomatą. Umiał tak dobierać słowa, żeby wszystkich pozyskać. Na przykład wychwalał boga. Ale robił to tak, że pogańscy myśleli, że chodzi o boga pogańskiego, chrześcijanie byli pewni, że chodzi o Boga chrześcijańskiego.

Potrafił niezwykle skutecznie fałszować historię, aby siebie ukazać w jak najlepszym świetle. Do naszych czasów przetrwała legenda o cudownym wstawiennictwie Boga i zwycięstwie Konstantyna w bitwie w rejonie mostu Mulwijskiego. Sam przebieg bitwy jest zupełnie nieznany,

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

---

co wydaje się dziwne. Ale okazuje się, że nie było żadnej bitwy, to była zwykła, przypadkowa potyczka, w której zginął Maksencjusz, a jego wojska stały na drugim brzegu rzeki i nie mogły mu pomóc.

Bezwzględnie unicestwiał swoich przeciwników. Nie oszczędzał nawet własnej rodziny. Był najkrwawszym cesarzem w historii Cesarstwa. Mimo tego, do dnia dzisiejszego zupełnie się o tym nie mówi. Jego służby sprawnie wykonywały polecenia: *...mnożyły się wiadomości, że Konstancyjn manifestacyjnie okazuje chrześcijanom przyjaźń i opiekę, wydając w tym duchu coraz liczniejsze ustawy. Nasuwało to podejrzenie, że władca Zachodu pragnie za wszelką cenę zjednać sobie Kościół, tak potężny na Wschodzie, aby przy jego pomocy odnieść zwycięstwo w ostatecznej rozgrywce o panowanie nad Imperium.*

(Konstantyn Wielki, Aleksander Krawczuk, Wiedza Powszechna, Warszawa 1985, str. 190-191)

To właśnie za zasługi dla „chrześcijaństwa”, ojcowie Kościoła dali mu przydomek „Wielki”, a jednocześnie zaczęli kopiować jego zachowania. Późniejsza propaganda chrześcijańska, wzorowana na propagandzie Konstantyna, była również niezwykle skuteczna:

pod koniec wieku czwartego, ... Konstancyjn uchodził za wcielenie wszystkich cnót chrześcijańskich, za męża opatrnościowego, za ideał władcy

. (Konstantyn Wielki, Aleksander Krawczuk, Wiedza Powszechna, Warszawa 1985, str. 85) W Kościele Prawosławnym został uznany za świętego. Ta wyjątkowo dobra opinia o Konstantynie, utrzymuje się do dnia dzisiejszego.

10. Budowa świątyń chrześcijańskich.

W chrześcijaństwie nie ma świątyni, czy świątyń, tak jak to było w czasach Starego Przymierza w Jerozolimie, Świątyni, w której przebywał Bóg Jahwe. Mówi o tym Biblia: Dz 17:24-25 *Bóg, który stworzył świat i wszystko na nim, On, który jest Panem nieba i ziemi,*

nie mieszka w świątyniach zbudowanych ręką ludzką

i nie odbiera posługi z rąk ludzkich, jak gdyby czegoś potrzebował, bo sam daje wszystkim życie i oddech, i wszystko

.(BT) W Nowym Przymierzu są jedynie domy modlitwy. To wierni tworzą Świątynię Nowego Przymierza. To w ich sercu powinien być Duch Święty, bez którego nie mogą być Świątynią, ani nawet chrześcijanami:

Rz 8:9

Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko

Duch Boży w was mieszka

. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

.(BT)

To Konstantyn Wielki zaczął budować pierwsze świątynie dla „chrześcijan”, co trwa do dnia dzisiejszego, wbrew nauce biblijnej.

11. Zmiana charakteru Kościoła.

Kościół w czasach apostołów, był Kościołem ubogich ludzi: 1 Kor 1:26-29... *przyjrzyjcie się, bracia, powołaniu waszemu! Niewielu tam mędrców według oceny ludzkiej, niewielu możnych, niewielu szlachetnie urodzonych. Bóg wybrał właśnie to, co głupie w oczach świata, aby zawstydzić mędrców, wybrał to, co niemocne, aby mocnych poniżyć; i to, co nie jest szlachetnie urodzone według świata i wzgardzone, i to, co nie jest, wyróżnił Bóg, by to co jest, unicestwić, tak by się żadne stworzenie nie chlępiło wobec Boga*

.(BT) Byli w nim również przedstawiciele elit, ale starannie to ukrywali:

Jn 12:42-43...

spośród przywódców wielu w Niego uwierzyło, ale z obawy przed faryzeuszami nie przyznawali się, aby ich nie wyłączono z synagogi. Bardziej bowiem umiłowali chwałę ludzką aniżeli chwałę Bożą

.(BT)

Konstantyn w walce o władzę postawił na najbogatszych, na najbardziej wpływowych ludzi, którzy tworzyli elity. Gdy odniósł całkowite zwycięstwo i dał liczne przywileje Kościołowi, elity sięgnęły po władzę w Kościele. Kościół całkowicie zmienił swoje oblicze. Wierni, którzy tworzyli Kościół, nie mieli nic do powiedzenia w sprawach Kościoła. Chrześcijaństwo stało się religią obowiązkową, powstał Kościół Powszechny, **z prześladowanego, stał się bezwzględnie prześladowującym** swoich przeciwników, tak jak to robił Konstantyn.

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

---

12. Bogactwo i przepych.

Rządy Konstantyna cechowało bogactwo i przepych. Stanowiło to niezwykle kontrast z Chrystusem, który nauczał: Mt 6:19 *Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną* .(BT) Sam niewiele posiadał:

Mt 8:20

Jezus mu odpowiedział: Lisy mają nory i ptaki powietrzne - gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł oprzeć

.(BT) Ten kontrast podkreśla Jezus w przypadku Jana Chrzciciela:

Łk 7:25

Ale coście wyszli zobaczyć? Człowieka w miękkie szaty ubranego? Oto w pałacach królewskich przebywają ci, którzy noszą okazałe stroje i żyją w zbytkach

.(BT) Również apostołowie byli ludźmi ubogimi i prostymi.

Tymczasem bogactwo i przepych papieżstwa przewyższyły wszystkich władców świeckich.

13. Wywyższanie się i sięganie po władzę, która się nie należy.

Konstantyn, chociaż był synem cesarza, nie miał żadnych szans na to, aby zostać władcą. W ramach tetrarchii, był już wyznaczony człowiek, cesarz Sewer, który miał objąć władzę po jego ojcu, Konstancjuszu Chlorusie. Aby zdobyć władzę, nie wahał się rozpętać krwawą wojnę domową. Podobnie papieże przypisują sobie władzę, która należy do Boga i Chrystusa. Nazywają siebie „głową Kościoła”, a tekst biblijny mówi, że Bóg Chrystusowi: Ef 1:22 ... *wszystk o poddał pod Jego stopy, a Jego samego ustanowił*

nade wszystko Głową dla Kościoła

.(BT). Papież kazał nazywać się imieniem Bożym, „Ojciec Święty” (patrz: Jn 17: 11). W Biblii zawarte jest proroctwo, które może mieć z tym związek:

2 Tes 2:3-4

... [dzień ten nie nadejdzie], dopóki nie

przyjdzie najpierw odstępstwo

i nie

objawi się człowiek grzechu

, syn zatracenia, który się sprzeciwia i wynosi ponad wszystko, co nazywa się Bogiem lub tym,

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

---

co odbiera cześć, tak że zasiądzie w świątyni Boga dowodząc, że sam jest Bogiem. (BT) Ojcowie Kościoła wprowadzili swoje przykazania do Dekalogu, które nazwali przykazaniami Bożymi, itp.

14. System sprawowania władzy, dominat.

W dominancie rządzący miał władzę absolutną, był zarówno panem, jak i bogiem dla wszystkich. Konstantyn kazał tworzyć podobieństwa boga solarne ze swoją twarzą. W Konstantynopolu kazał wybudować swój grobowiec, otoczony grobowcami apostołów tak, jak gdyby był Chrystusem.

Ten system władzy został przejęty przez papieży. Dzieje się to do dnia dzisiejszego i tak na przykład papieże kazały nazywać się imieniem Bożym „Ojciec Święty” (Jn 17: 11 BT!), uważają się za głowę Kościoła, tymczasem Pismo Święte mówi, że to Chrystus jest głową Kościoła (Ef 1: 22). Ich decyzje są ostateczne i nieodwołalne. Istnieje powiedzenie: Roma locuta, causa finita – Rzym przemówił, sprawa zakończona. Innym powiedzeniem jest: dyvide et impra – dziel i rządź. Te zwyczaje przejął cały Kościół, co w Polsce jest obecnie widoczne w podziale smoleńskim, zapoczątkowanym przez katolicką rozgłośnię radiową. Jednocześnie władze Kościoła najczęściej są ponad prawem, obowiązującym w Polsce, tak jak to jest w przypadku oskarżeń o pedofilię.

15. Inne.

Można się doszukać wiele innych elementów, charakterystycznych dla Konstantyna, a znajdujących się w Kościele Powszechnym.

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

Uwaga: każdy kto uważa, że opoką jego kościoła jest apostoł Piotr, niech położy na jednej wirtualnej szali, dokonania apostoła dla Kościoła Powszechnego, szczególnie w zakresie prawa i zwyczajów, a na drugiej szali wpływ Konstantyna Wielkiego na wygląd Kościoła Powszechnego, trwający do dnia dzisiejszego. Co przeważy?!

Ogólnoświatowa, wszechobecna opoka ludzkości.

Dla całego świata najprawdziwszą opoką, na której buduje się swoją przyszłość jest bóg pieniądź. W Biblii występuje w symbolu pogańskiego bożka Mamona: Mt 6:24 *Nikt nie może dwom panom służyć... Nie możecie służyć Bogu i Mamonie*

.(BT)W służbie tego boga człowiek jest w stanie zrobić absolutnie wszystko. Jest coraz mniej ludzi, dla których istnieją ważniejsze wartości, niż pieniądź.

Podsumowanie: każdy osobiście musi sobie odpowiedzieć na pytanie: kto jest jego prawdziwą opoką, na której buduje on swoją wiarę i przyszłość. Czy jest nią Bóg Ojciec i Jego nauka przekazana przez proroków i Chrystusa, a zapisana w Biblii, czy człowiek, taki jak apostoł Piotr, czy też cesarz Konstantyn Wielki, a może pieniądź? W Polsce wmawia się ludziom, że ich opoką jest apostoł Piotr. Może powyższy tekst pozwoli zastanowić się nad tym, czy nie jesteśmy zwykłymi pionkami w czyjejs grze (patrz Kol 2;8), bez których gra straciłaby sens. Czy to nie Konstantyn Wielki jest przyczyną wielkiego zamieszania religijnego, w którym żyjemy.

Stopień skomplikowania budowy świata, a zwłaszcza istnienie życia na ziemi, skłania ku temu, aby naszą opoką nie był człowiek lub też prymitywny pieniądź. Uświadomienie sobie swojego prawdziwego fundamentu, na którym budujemy swój byt, umożliwi każdemu wykonanie ewentualnej korekty priorytetów życiowych, żeby nie okazało się pod koniec życia, że wszystko co się robiło w życiu, nie miało żadnego sensu. Tak jak to zrobił mędrzec Boży: Koh 2:11 ... *przyjrzałem się wszystkim dziełom, jakich dokonały moje ręce, i trudowi, jaki sobie przy tym zadałem. A oto: wszystko to marność i pogoń za wiatrem! Z niczego nie ma pożytku pod*

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

---

słońcem

.(BT)

Andrzej Rocz

Wykaz skrótów:

BT – Katolicka Biblia Tysiąclecia

BT – Biblia Warszawska

BJW – Biblia Jakuba Wujka

Rdz – Księga Rodzaju lub 1Moj., Pierwsza Księga Mojżeszowa

Wj – Księga Wyjścia lub 2Moj., Druga Księga Mojżeszowa

Kpł – Księga Kapłańska lub 3Moj., 3 Księga Mojżeszowa

Lb – Księga Liczb lub 4Moj., 4 Księga Mojżeszowa

Pwt – Księga Powtórzonego Prawa lub 5Moj., 5 Księga Mojżeszowa

Joz - Księga Jozuego

Sdz - Księga Sędziów

Rt - Księga Rut

1 Sm - 1 Księga Samuela

2 Sm - 2 Księga Samuela

1 Krl - 1 Księga Królewska

2 Krl - 2 Księga Królewska

1 Krn - 1 Księga Kronik

2 Krn - 2 Księga Kronik

Ezd - Księga Ezdrasza

Ne - Księga Nehemiasza

Est - Księga Estery

Job - Księga Hioba

Ps - Księga Psalmów

Prz - Przypowieści Salomona

Koh - Księga Kaznodziei Salomona lub Księga Koheleta

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

Pnp - Pieśń nad Pieśniami
Iz - Księga Izajasza
Jr - Księga Jeremiasza
Lm - Treny Jeremiasza
Ez - Księga Ezechiela
Dn - Księga Daniela
Oz - Księga Ozeasza
Jl - Księga Joela
Am - Księga Amosa
Ab - Księga Abdiasza
Jon - Księga Jonasza
Mi - Księga Micheasza
Na - Księga Nahuma
Ha - Księga Habakuka
So - Księga Sofoniasza
Ag - Księga Aggieusza
Za - Księga Zachariasza
Ml - Księga Malachiasza
Mt - Ewangelia wg Mateusza
Mr - Ewangelia wg Marka
Łk - Ewangelia wg Łukasza
Jn - Ewangelia wg Jana
Dz - Dzieje Apostolskie
Rz - List do Rzymian
1 Kor - Pierwszy List do Koryntian
2 Kor – Drugi List do Koryntian
Ga - List do Galacjan
Ef - List do Efezjan
Flp - List do Filipian
Kol - List do Kolosan
1 Tes - Pierwszy List do Tesaloniczan
2 Tes - Drugi List do Tesaloniczan
1 Tm - Pierwszy List do Tymoteusza
2 Tm - Drugi List do Tymoteusza
Tt - List do Tytusa
Flm - List do Filemona
Hbr - List do Hebrajczyków lub List do Żydów
Jk - List Jakuba
1 Ptr - Pierwszy List Piotra
2 Ptr - Drugi List Piotra
1 Jn - Pierwszy List Jana
2 Jn - Drugi List Jana
3 Jn - Trzeci List Jana
Jud - List Judy
Ap - Objawienie św. Jana (Apokalipsa)

Kto jest opoką Kościoła Powszechnego?

Written by Administrator

Monday, 30 May 2011 16:51 - Last Updated Friday, 28 July 2017 09:46

Bibliografia załącznikowa:

BT – „Biblia Tysiąclecia”

BT – „Biblia Warszawska”

BJW – „Biblia Jakuba Wujka”

„Konstantyn Wielki”, Aleksander Krawczuk, Wiedza Powszechna, Warszawa 1985

„Czasy Konstantyna Wielkiego”, Jacob Burckhardt, tłum. Paweł Hertz, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1992

„Kościół w Świecie Późnego Antyku”, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997